वा०रा०

॥६३॥

नन्ववं क्रेशिता कथमस्माकं प्रसन्ना स्यात्त्रज्ञाह् ॥ प्रणिपातेति॥४०॥ सीतायाअभ्युद्यसूचकं प्रत्यक्षनिमित्तमिप दर्शयित ॥ अपिचेति द्वितीयमिपचेतिपादपूरणे ॥ विह्य पं लक्षणं सृक्ष्ममिप किंचिन्नोपलक्षयद्वत्यर्थः ॥४१ ॥ किंतु स्नानानुलेपनाद्यभावमूलकशोभावेगुण्यमात्रात्मकं दुःखमुपस्थितमिति उत्पेक्षते नतु मुखवेवण्यदिक्षिणाक्षि स्पंदादिदुर्निमित्तलेशोपीत्पर्थः॥वेहायसमुपस्थितां स्वमे तथा दृष्टां ॥४२॥अतएवास्याअर्थसिद्धि दृष्टसिद्धिमुपस्थितां पश्यामि रावणनाशं रामविजयं च षश्या मि॥४३ अपिचास्यामहित्रयं श्रोतं निमित्तभूतं सूचकत्वं स्वममेतत् ॥ स्फुरचक्षश्र्यदृश्यते वाममितिशेषः ॥४४॥ दृष्यितः पुलकितः वेतिवाक्यालंकारे अद्क्षिणोवामः ॥ ४५ ॥

प्रणिपातप्रसन्नाहिमेथिलीजनकात्मजा॥अलमेषापरित्रातुंराक्षस्योमहतोभयात्॥४०॥ अपिचास्याविशालाक्ष्यानिकंचिदुपल क्षये॥विरूपमपिचांगेषुनसूक्ष्ममपिलक्षणं॥४०॥छायावेगुण्यमात्रंतुशंकेदुःखमुपस्थितं॥अदुःखार्हाममादेवीवेहायसमुपस्थि तां॥४२॥अर्थसिद्धितुवेदेखाःपश्याम्यहमुपस्थितां॥ राक्षसेद्रविनाशंचिवजयंराघवस्यच॥४३॥निमित्तभूतमेतत्तुश्रोतुमस्या महत्वियं॥दश्यतेचस्फुरचक्षःपद्मपत्रमिवायतं॥४४॥ईषचत्विवास्यादिक्षणायात्यदिक्षणः॥ अकस्मादेववेदेखावादुरेकःप्र कंपते॥४५॥करेणुहस्तप्रतिमःसव्यश्रोरुग्तमः॥वेपन्कथयतीवास्याराघवंपुरतःस्थितं॥४६॥ पक्षीचशाखानिलयंप्रविष्ठःपु नःपुनश्रोत्तमसांववादी॥सुखागतांवाचमुद्रिरयाणःपुनःपुनश्रोद्यतीवत्रष्टः॥४०॥ततःसाद्रीमतीवालाभर्तुर्विजयहिषता॥अ वोच्चदितत्तथ्यंभवेयंशरणंहिवः॥४८॥इत्यार्षश्रीम०वा०सु० समिविशःसर्गः॥२०॥

॥६३॥